

[PRZEWYMOWNY *ai*

I sg f przewymowną.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Intens. od „wymowny” ‘przekonujący, oddziałujący na odbiorcę’:

W połączeniu szeregowym: CiceroKosz C2v cf Wyrażenie.

*Wyrażenie: »przewymowna rzecz«: [Cicero] kazał áby wízytek Senat z nim ízedł [*przed* *pospólstwo*]/
tám póziedzízy/ íwoią piękną/ ozdobną/ á przewymowną rzeczą [...] ony Trybuny k temu przywiodł/
że muśieli żáłowác tego/ co kiedy vpornie przedśię bráli. CiceroKosz c2v.*

LWil